přesvědčiti se o nesprávnosti zpráv takových, aby je dále nereprodukoval. Průměrnému státnímu občanu známa přece organisace našich soudů, ten věru si pomyslí, že by některým našim novinářům svědčila trochu delší lekce o občanské nauce.

**K výkladu §u 519 č. 2 c. ř. s.** (srv. Právník, 1925, seš. 1 a 2) píše nám p. Dr. Bauer, advokát v Liberci: »Nemýlím-li se, nedošla při výkladech pro i contra náležité pozornosti jedna okolnost, která by podle mého mínění neměla býti přehlížena. Předpis §u 519 č. 3 je od předpisu §u 519 č. 2 oddělen nikoli čárkou, nýbrž středníkem, právě tak jako norma v č. 2 obsažená je středníkem oddělena od č. 1. Tato skutečnost zdá se mně, kromě velmi pozoruhodných vývodů p. Turečkových, mluviti rovněž pro správnost mínění Horova a Ottova, jím zastávaného; neboť kdyby byl úmysl zákonodárcův směřoval k tomu, aby nejenom ve případě § 519 č. 3, ale i ve případech § 519 č. 2 byl rekurs závislým na tom, aby byl v usnesení odvolacího soudu vyhrazen, bylo by jistě č. 2 od č. 3 odděleno nikoli středníkem, nýbrž čárkou.

**Podmínečné odsouzení v Belgii.** V Belgii byl podán v poslanecké sněmovně návrh na změnu zákona o podmínečném odsouzení (z 31. května 1888). Návrh připouští podmínečné odsouzení při trestu vězení bez rozdílu trvání (vězení je trestem za přečin, peine correstionnelle), vylučuje však podmínečné odsouzení k peněžité pokutě. V odůvodnění návrhu se uvádí, že cílem belgického zákona o podmínečném odsouzení bylo především omeziti krátkodobé tresty n a s v o b o d ě; výsledky podmínečného odsouzení prý uspokojují tím méně, čím mírnější trest byl podmínečně uložen (pokuta). — Návrh by zasloužil úvahy, kdyby mu byly přizpůsobeny trestní sazby zvláštní části trestního zákona.

Podle platného práva (srv. zejména čl. 551 a n. belg. tr. z.), byl by trestný čin, který možno potrestati toliko pokutou, přísněji trestný, než čin trestný též vězením, poněvadž trest vězením mohl by býti uložen též podmínečně a osvědčila-li se osoba podmínečně odsouzená, má se za to, že nebyla vůbec odsouzena — Je zajímavo, že návrh vyslovuje přání, aby zvýšené příjmy z pokut umožnily vládě lépe odměňovati justiční zaměstnance.

**Československá společnost pro právo trestní** je nejpočetnější národní odbočkou Mezinárodní společnosti pro právo trestní; má podle seznamu, který byl otištěn v Revue internationale de droit pénal, 543 členů. Na druhém místě je skupina francouzská o 387 členech, na třetím polská o 110 členech.

**Vyšší kvalifikace soudců a proces Hlasivcův.** V týdeníku »Přítomnost« z 16. dubna 1925 na str. 216 vyslovuje senátor Dr.